

[Justitsministeren]

øvrige arbejde, at de vil medvirke til, at det hurtigt bliver gennemført.

Jeg skal også konstatere – det blev vel stærkest sagt af hr. Wilhjelm – at man finder også fra anden side dette lovforslag, som hr. Wilhjelm udtrykte det, rimeligt i sig selv. Det er jeg da meget glad for. Jeg forstår, at det er principielle årsager, der går langt ud over dette lovforslag, der måtte forhindre de pågældende partier i at møde det positivt. Derfor er det vel også tvivlsomt, hvad de pågældende venter sig af udvalgsarbejdet, men jeg skal være beredt til at besvare ethvert spørgsmål overordentlig hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om samfundets nødværge mod livsødelæggende terrorisme [af Glistrup (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 86. Fremsat 8/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det lovforslag fra medlemmer af fremskridtspartiet, som i dag undergives første behandling, angår et overordentlig alvorligt spørgsmål. Forslaget, hvis titel er »samfundets nødværge mod livsødelæggende terrorisme«, går ud på, at den alvorligste af alle straffe, dødsstraf, under nærmere angivne betingelser skal kunne anvendes over for gerningsmændene til visse terrorhandlinger. Forslaget indeholder samtidig en række sær-

lige processuelle bestemmelser om behandlingen af sager om dødsstraf.

Forslagets nærmere udformning kan på flere punkter give anledning til væsentlige indvendinger, navnlig gælder dette bestemmelsen i forslaget § 1 om de tilfælde, hvor dødsstraf skal kunne anvendes. Jeg skal imidlertid ikke her gå i enkeltheder med forslaget tekniske udformning, men alene holde mig til det centrale spørgsmål, forslaget rejser, nemlig om vi skal gøre brug af dødsstraf som led i bekæmpelsen af terrorisme.

Jeg skal straks hertil sige, at jeg er modstander af dødsstraf. Jeg er også modstander af dødsstraf for terrorisme, og jeg kan ikke tilslutte mig forslaget. Det skyldes bl. a. principielle synspunkter af etisk karakter. Dødsstraf er efter min opfattelse uforenelig med den respekt for andres liv, som bør være kendemærket for et sundt samfund. Den brutale tilsidesættelse af respekten for andres liv, der udvises af terrorister, bør ikke få os selv til at handle som dem, vi fordømmer.

Hertil kommer flere andre synspunkter. Spørgsmålet om dødsstraffens kriminalitetsforebyggende virkning har efterhånden været genstand for talrige undersøgelser. Den helt overvejende del af disse undersøgelser giver ikke noget som helst grundlag for at antage, at dødsstraf har en større præventiv virkning end andre straffe.

Forslagsstillerne forestiller sig, at anvendelsen af dødsstraf over for terrorister skulle kunne forebygge nye terroraktioner, fordi der efter henrettelsen ikke er grundlag for aktioner med det formål at få den dømte befriet. Tankegangen er altså den, at terrorister alene eller overvejende skulle være indstillet på anvendelse af terror med henblik på befrielse af deres kammerater. Ingen kan vel påstå at have nogen sikker viden om terroristers motiver, men jeg tror, der her er tale om en fejlurdering. De personer, der drejer sig om, har sat sig uden for alle almenmenneskelige normer, tilsyneladende ud fra en desperat tro på, at vejen til et bedre samfund må banes ved en voldterror, som skaber frygt og usikkerhed blandt alle. Der er efter min mening ingen grund til at regne med, at personer, som bekender sig til og følger en sådan voldsfilosofi, skulle begrænse sig til terroraktioner, der sigter på deres kammeraters befrielse. Det er derfor nærliggende at frygte, at virkningen af at anvende dødsstraf